

σκευαστής τοῦ γνήσιου ὕδατος τῆς Κολωνίας ; Ἐγὼ ἠγόρασα πλέον μετ' ὀλίγον φεύγω ἀπὸ τὴν πόλιν σας, καὶ σὰς ὑπόσχομαι, οὔτε τὰ χρήματά μου νὰ σὰς ζητήσω ὀπίσω, οὔτε εἰς ἄλλον νὰ ἐπαναλάβω ὅ,τι μοῦ εἶπητε. Ἐμπορεῖτε νὰ μοῦ εἶπητε τὴν ἀλήθειαν ;

— Τί νὰ σὰς εἰπῶ, κύριέ μου, . . λέγει ὁ ἔμπορος, καὶ ζύει κάπως τὴν κεφαλὴν του.

— Λέγετε, καὶ μὴ σὰς μέλει. . .

— Τὸ μόνον γνήσιον ὕδωρ τῆς Κολωνίας πωλεῖται εἰς τὸ ἀντικριὸν ἐκεῖνο κατάστημα.

Ὁ ξένος ἀναχωρεῖ, εἰσέρχεται εἰς τὸ ὑποδειχθὲν κατάστημα, καὶ ἀφοῦ ἠγόρασεν ἐπίσης ὀλίγα φιαλίδια, ἐπαναλαμβάνει πανούργως τὴν αὐτὴν ἐρώτησιν.

— Τί νὰ σὰς εἰπῶ, κύριέ μου, . . ἀπαντᾷ καὶ ὁ δεῦτερος ἔμπορος, ἡ ἀλήθεια εἶνε, ὅτι μόνος ὁ ἀντικρινός μου πωλεῖ γνήσιον ὕδωρ τῆς Κολωνίας.

Τὸ δεῦτερον κατάστημα ἦτο ὑποκατάστημα τοῦ πρώτου. . .

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * * Ἐὰν ἡ ἀπιστία πρὸς τὸ καλὸν, οἱ διασταγμοὶ καὶ ἡ πώρωσις τῆς ψυχῆς εἶνε πικροὶ καρποὶ μακρᾶς πείρας καὶ μακροῦ βίου, εἶνε ἀναμφιβόλως ἀξία ἐλέους ἡ ψυχὴ ἡ ὅποια, πρὶν ἔτι ζῆσθαι, ἔχει τὰς ιδιότητας αὐτάς.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐφημερίς τις τῆς Νέας Ὑόρκης διηγεῖται τὸ ἐξῆς περίεργον, ὅπερ ἐπιβεβαιοῖ τὰς παρατηρήσεις καὶ ἐκθέσεις τῶν ἐπιστημόνων περὶ τῆς ἀγχινοσίας τῶν ἐλεφάντων.

Ἀξιωματικὸς τις τοῦ ἐν Βεγγάλῃ στρατοῦ ἔχων ἐλέφαντα ἐξαιρέτου καλλονῆς, ἔδιδεν εἰς αὐτὸν καθ' ἑκάστην ὥρισμένην τινα ποσότητα τροφῆς. Ἀναγκασθεὶς δὲ νάπουσιάζῃ ἡμέρας τινὰς παρέδωκε τὸν ἐλέφαντα εἰς τινα φύλακα, ὅστις χάριν αἰσχροκερδείας ἠλάττωσε βαθμηδὸν τὴν τροφήν, ὥστε τὸ ἀτυχεῖς ζῶον ὀσμῆραι ἐγίνετο ἰσχνότερον. Ὁ ἀξιωματικὸς ἐπανελθὼν εἶδε τὸν ἐλέφαντά του δεικνύοντα σημεῖα μεγίστης χαρᾶς παρὰ τὸ σῦνηθες. Τὴν δὲ ὥραν τοῦ φαγητοῦ ὁ φύλαξ παρέθηκεν εἰς τὸ ζῶον τὴν ποσότητα τῆς τροφῆς ἣν τῷ ἔδιδε πρὸ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ κυρίου του, ὅστις πάντοτε ἦτο παρὼν ὡσάκις παρετίθετο ἡ τροφή. Ὁ ἐλέφας πάραυτα διήρесе τὴν τροφήν εἰς δύο ἀνισα μέρη καὶ ἔφαγε τὸ μικρότερον, χωρὶς νὰ ἐγγίσῃ καν εἰς τὸ ἔτερον. Ὁ ἀξιωματικὸς γινώσκων τὴν ἀγχινοσίαν τοῦ ἀγαπητοῦ του ἐλεφάντος ἐξήτασεν τὸν φύλακα καὶ σνοχωρήσας αὐτὸν τὸν ἠνάγκασε νὰ ὁμολογήσῃ τὴν κακὴν καὶ ἀπάνθρωπον πράξιν του.

Τὸ πρῶτον βιβλίον, ὅπερ φέρει χρονολογίαν, εἶνε ὁ Psalmorum codex τοῦ 1457. Ὁ Γουτεμβέργιος καὶ οἱ συνεργάται αὐτοῦ Ἰωάννης Φούστ καὶ Σέφερ, δὲν εἶχον χρονολογήσῃ τὰ τυπωθέντα παρ' αὐτῶν βιβλία ἐν Μαγεντία.

Οἱ ἐν Παρισίοις γνωστοὶ ἐκδόται Ha-chette καὶ Σ^ς θεωροῦνται οἱ τὰς εὐρυτάτας ἔχοντες ἐν τῷ κόσμῳ βιβλιοπωλικᾶς ἐργασίας. Δημοσιεύουσιν ἐν βιβλίον καθ' ἑκάστην καὶ ἔχουσι 5,000 ἐργάτας καὶ ὑπαλλήλους.

Γνωστὴ ὑπάρχει ἡ ἐπιστημονικὴ ἀλήθεια, ὅτι ἡ τοῦ ἀνθρώπου χεὶρ, ὑπὸ τῆς ὑγρότητος τῆς ἰδίας ἐπιδερμίδος προφυλασσομένη, δύναται ἀβλαβῶς καὶ ἀκινδύνως νὰ βαπτισθῇ εἰς μόλυβδον τοσοῦτον ὑπερζέοντα ὥστε νὰ φαίνεται λευκός. Μιᾶ τῶν ἡμερῶν ὁ περιφανὴς ἀγγλὸς χημικὸς Playfair, ὀδηγήσας τὸν πρίγκιπα τῆς Οὐαλίας εἰς λέβητα ζέοντος μολύβδου, ῥώτησεν αὐτόν.—Ἐχετε πίστιν, ὑψηλότατε, εἰς τὴν ἐπιστήμην ;—Βεβαίως.—Στέργετε νὰ ἐμβάλητε τὴν χεῖρα εἰς τὸ ζέον μέταλλον καὶ νὰ ἐξαγάγητε μερίδα αὐτοῦ ;—Παίζετε ;—Ἡμιστά. Ὁ πρίγκιψ ἔλαβε δράγμα ταχέντος μολύβδου καὶ ἔμεινε τῷ ἄντι ἀβλαβής. Εἰς ΑΝΑΓΝΩΣΤΗ.

ΥΠΙΕΙΝΗ

Διφθερίτις.

Ὁ ἀληθὴς ἄγγελος τοῦ θανάτου τῶν παιδων, ἡ διφθερίτις, γράφει ἡ Κλειώ ἐπισκήψασα ἐφέτος πολλαχθῶ τῆς Εὐρώπης, ἐξήρανισεν εἰς τοῦ προσώπου τῆς γῆς πολυάριθμα θύματα ἀνηλίκων τε καὶ ἐνηλίκων. Προσκαλούμενοι οἱ ἰατροὶ, συνιστῶσι μέσα φυλακτικὰ ὑπὲρ τῶν ὑγαινότων ἑσπερίαν τοῖς ἀσθενούσιν οὐδεμίαν ἐπιφέρουσι, διότι δὲν κατάρθρωσαν εἰσεῖται νὰ ἀνιχνεύσωσι τὰς τελευταίας τοῦ νοσήματος ἀρχάς. Πρῶτος ὁ ἐν Φρειβούργῃ ἰατρός Ρούππιος ἀνεκάλυψε τῷ 1822 τὴν ἀσθένειαν, ἥτις, καὶ ἐν Γαλλίᾳ ἐμφανισθεῖσα πρὸ τριάκοντα ἐτῶν, προεξένησε θραῦσιν δεινὴν. Τῷ 1850 ἐπέσκηψεν εἰς Οὐαλίαν καὶ ἠρευνήθη ὅπως οὖν ἀκριβέστερον ὑπὸ τοῦ περιφανοῦς ἰατροῦ Γέννερ' ἔκτοτε πάλιν ἐλησημονήθη, μόλις δὲ πρὸ τινων μηνῶν παρέστη εἰς τὸ μέσον πρακτικὸς ἐν Ἀγγλίᾳ ἰατρός, ὁ Κ. Χ. Πάουερ, δικτεινόμενος, ὅτι ἀνεῦρε τὰς πρώτας ἀρχάς καὶ τὴν γένεσιν τῆς διφθερίτιδος. Κατὰ πόσον ἔχοντα ὀρθότητος τὰ τελικὰ αὐτοῦ συμπεράσματα θὰ κρίνωσι προσεχῶς οἱ εἰδήμονες· ὅπως δὲ ἴτε, ἀδιαφιλονεικῆται φαίνονται ἀπὸ τοῦ νῦν αἰοῦντος καὶ αὐτοῦ, πολὺ τιμοὶ δὲ αἱ παρατηρήσεις, ἃς ἀπεθεσαύρισεν ἐν τῇ μακρᾷ αὐτοῦ πείρᾳ. Κατ' ἐπιταγὴν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, ἐπεχείρησεν ὁ Πάουερ νὰ ἀνιχνεύσῃ τὰ αἷτια τῆς διφθερίτιδος, ἥτις μὲν μαίω καὶ ἰουνίω 1878 ἐνέβαλεν εἰς πένθος πάσας τὰς οἰκογενείας, τὰς πρὸς τὸ βόρειον καὶ τὸ βορειοδυτικὸν τοῦ Λονδίνου. Παρὰ τοῖς πολλοῖς ἐπεκράτει ἡ γνώμη, ὅτι ἡ νόσος προήρχετο ἐκ τῆς φαύλης ὄρετοποιίας, ἥτοι ἐκ τῶν ἀναθυμιάσεων καὶ τῶν ἀερίων τῶν ὀρετῶν, δι' ὧν ἐμολύνετο ὁ ἀήρ. Ἰατρικὸν συμβούλιον, οὗ τινος προήδρευεν ὁ περι-

φανής φυσιολόγος Χούζλεϋ, παρεκάλεσε τὴν κυβερνήσιν νὰ ἐξετάσῃ τοὺς ὄχρετους τῶν μεμολυσμένων προαστείων δι' εὐσυνειδήτων μηχανικῶν· πράγματι δὲ εὗρον οὗτοι, ὅτι τὰ δηλητηριώδη ἀέρια ἀνεπτύσσοντο κατ' ἐξοχὴν ἐν τῷ μέρει ἐκείνῳ, ὅπερ ἐθεωρεῖτο κέντρον τῆς ἐπιδημίας. Ἐν τούτοις ὁ Κ. Πάουερ δὲν ἀπεδέξατο τὴν ἐπισηγορίαν τοῦ συμβουλίου, ὁρθῶς ἀντιπαρατηρήσας, ὅτι ὁ χώρος τῆς ἐπιδημίας ἦτο πολλῶν εὐρύτερος ἐκείνου, ὃν κατεμόλυνον αἱ ἀπὸ τῶν ὄχρετῶν ἀναθυμιάσεις. Ἐν ταῖς πλείσταις τῶν οἰκιῶν, ἔνθα ἤκμαζεν ἡ διφθερίτις, οἱ ὄχρετοι ἦσαν ἀνελλιπείς, οὐδεμία δὲ οὐδαμῶθεν ἐξήρχετο θανατηφόρος ἀναθυμίασις. Μετ' ἐπανειλημμένας λοιπὸν ἐρεῦνας, δὲν ἐδίστασεν ὁ Πάουερ νὰ βεβαιώσῃ, ὅτι ἀρχὴ τῆς διφθερίτιδος εἶναι τὸ γλυκύτατον καὶ ἀθωότατον τῶν ποτῶν, ὅπερ αἱ μητέρες ἐπέχουσι τοῖς τέκνοις, τὸ γάλα. Ὅτι τὸ γάλα γεννᾷ κόκκινα ἐξανθήματα καὶ ἄλλας τῶν ἐντοσθίων νόσους, περὶ τούτου οὐδεμία ὑπίσταται ἀμφιβολία. Ἐξετάσας ὁ Πάουερ τὸ γάλα 2700 οἰκιῶν ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ ἐπιδημικοῦ νοσήματος, εὗρεν, ὅτι ἐκ τούτων αἱ μὲν 473 ἠγόραζαν τὸ γάλα παρὰ δύο ἐν τῇ πόλει γαλακτοπωλῶν, οἱ τινες τὸ ἐπορίζοντο ἐκ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς πηγῆς, αἱ δὲ ἐπίλοιποι 2227 τὸ ἠγόρασαν παρ' ἄλλων πηγῶν διαφόρων. Ἐκ τῶν 473 οἰκιῶν προσεβλήθησαν ὑπὸ τῆς διφθερίτιδος 68, ἥτοι ἐκάστη ἐβδόμη οἰκία· ἐκ δὲ τῶν 2227 προσεβλήθησαν μόνις 30, ἥτοι ἐκάστη πέμπτη καὶ ἐβδομηκοστή. Ὅπου λοιπὸν οἱ παῖδες ἐγαύσαντο τοῦ κακοῦ γάλακτος, ἀνεπτύχθη ἡ ἐπιδημία δωδεκάκις εὐρύτερον. Ἐν τούτοις ὁ Πάουερ δὲν ἠρέσθη εἰς τὸ καινοφανὲς ἐξαγόμενον, ἀλλ' ἐβουλεύθη νὰ ἀκριβώσῃ καὶ ἐλέγξῃ τὴν περὶ ἀναθυμιάσεων θεωρίαν. Ἠρεύνησεν ἐκ δευτέρου ἐκείνας μόνον τὰς οἰκίας, αἱ τινες ἐπάσχον ἅμα μὲν ὑπὸ τῆς φαύλης ὄχρετοποιίας, ἅμα δὲ εἶχον γευθῆ τὸ κακοῦ γάλακτος. Ὅπου οἱ παῖδες καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἶχον πῖε γάλα ἀσθενές, ἐκεῖ τὸ νόσημα ἀνεπτύχθη τρίς καὶ δεκάκις εὐρύτερον, ἢ ἐν ταῖς λοιπαῖς οἰκίαις ταῖς πασχούσαις μόνον ὑπὸ τῶν ἀναθυμιάσεων. Συναρμολογήσας μετ' ἐπιμονῆς ἀληθῶς ἀγγλικῆς τὰ νεώτατα συμπεράσματα πρὸς μυρίας παρατηρήσεις, ἃς εἶχε συλλέξῃ ἐκ παραπλησίων ἄλλοθεν ἐπιδημιῶν, ἀνεκάλυψεν, ὅτι οἱ κατὰ τόπους νοσοῦντες ἔπινον ἐκ τοῦ γάλακτος μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς δαμάλεως, καὶ ὅτι ἐν ἑτέρῳ ὄχρεσάτῳ τοῦ Λονδίνου προαστεῖω, ἔνθα ἐπωλήθη τὸ τῆς αὐτῆς δαμάλεως γάλα, αἴφνης καὶ ἀνευ τινὸς βηθμιαίας ἀλλοιώσεως προσεβλήθησαν ἐφ' ἅπαζ τεσσαρεσκαίδεκα οἰκίαι. Ὁ Πάουερ δὲν δύναται εἰσεῖτι νὰ εἴπῃ πῶς ἔγχεινται τὰ πρῶτα σπέρματα τῆς ἀσθενείας γάλακτος, οὐδαμῶς δι' οὐδεμιᾶς κιβδηλοποιουῦ με-

θόδου παρανοθευομένου. Ἐΐητασε καὶ τὸ ὕδωρ, δι' οὗ ἐποτίζετο ἡ δάμαλις καὶ τὰ ἀγγεῖα ἐξ ὧν ἔπινε, καὶ τὰ εὗρεν ἀμόλυντα καὶ καθαρὰ ἀπὸ χύματος, ἄμμου καὶ οἰουδήποτε ἄλλου ἢ ὕλης σαπρᾶς. Κατέληξε λοιπὸν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι αὐτὸ τῆς δαμάλεως τὸ γάλα εἶχεν ιδιότητας, ἐνδεχομένας νὰ ἀναπτύξωσι τὸ νόσημα παρὰ τοῖς γευομένοις· δὲν κτύπησεν ὅμως νὰ εὗρῃ ὁποιαῖτινες ὑπάρχουσιν αἱ περὶ ὧν ὁ λόγος ιδιότητες, ἢ ὁποιαῖ τινες τελεσιουργοῦνται ἐν τῷ τῆς δαμάλεως ὄργανισμῷ ἀφανείςλειουργοί. Μήπως ἄρα γε προσβάλλονται καὶ δαμάλεις ὑπὸ τῆς διφθερίτιδος; Τούτου δὲ ἀληθεύοντος, μήπως μεταδίδεται τὸ νόσημα διὰ τοῦ γάλακτος αὐτῶν; Ἡ λεγομένη συνάγχη, ἡ πολυλάκις συγχευομένη τῇ διφθερίτιδι, ἐπισκῆπτει δὴ εἰς ἵππους, βόας, πολλῶν δὲ συχνότερον εἰς κύνας καὶ χοίρους. Τί παράδοξον, ἔάν οἱ βόες προσβάλλονται καὶ ὑπὸ διφθερίτιδος, ἥτις διὰ τοῦ γάλακτος αὐτῶν μεταδίδεται τοῖς ἀνθρώποις, ὡς οἱ τυφοειδεῖς περατοῖ; Ἀφ' οὗ αἱ παρατηρήσεις τοῦ Κ. Πάουερ ἐπιβεβαιώθησαν καὶ ὑπ' ἄλλων ἰατρῶν, ἢ ἐν Λονδίῳ παθολογικῆ ἐταιρίας, συνεργούσης γενναίως τῆς κυβερνήσεως, ἐπεχείρησε νὰ ἀκριβώσῃ πρῶτον μὲν κατὰ πόσον ἔγεται ὀρθότητος ἡ τοῦ Πάουερ θεωρία, ὅτι ἐν τῷ γάλακτι λανθάνουσι τὰ σπέρματα τοῦ νοσήματος, εἶτα δὲ τίνα τὰ ἐπὶ τῆς δαμάλεως συμπτώματα, δι' ὧν τοῦτο ἐμφανίζεται. Μετὰ τὴν ἀκριβῶσιν τῶν δύο τούτων ὄρων, ἔργον τῶν κυβερνήσεων ἔσται νὰ προλάβωσι τὴν διάδοσιν τοῦ κακοῦ, ὡς προλαμβάνουσι τὴν τῆς τριχίνης. Ὑπὸ τὴν ἐποψίν τῆς προφυλάξεως, ἡ ἀγγλικὴ σχολὴ προηγῆται ἐν πολλοῖς καὶ αὐτῆς τῆς βιενναίας· ὁ εὐτυχῆτας δὲ νὰ προσθῇ εἰς τὴν θεωρίαν τῆς προφυλάξεως καὶ τὴν τῆς θεραπείας, ὅα ἀνακηρυχθῇ εὐεργέτης τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ὅα δρέψῃ στεφάνους, οἷους ὁ Γέννηρ, ὁ Δουπουῦ-τρὲν, ὁ Ροκιδάνσκης καὶ ἄλλοι ἥρωες τῆς παθολογικῆς καὶ ἀνατομικῆς ἐπιστήμης.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Οἱ σπόγγοι χρησιμεύουσι πρὸς καθαρισμὸν πλείστων ὕσων πραγμάτων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὁμως ἔχουσι χρεῖαν καθαρισμοῦ, τὸ ἀπλούστατον δὲ μέσον πρὸς τοῦτο εἶναι τὸ ἀκόλουθον·

Κόψατε ἐν λεμόνιον, θέσατε αὐτὸ ἐντὸς λεκάνης καὶ ἐπιχύσατε ζέον ὕδωρ ὅσον δύο ποτήρια· ὅταν ἀποψυχῇ τὸ ὕδωρ ἐπαρκῶς, ὥστε νὰνέχεται αὐτὸ ἡ χεὶρ, ἐμβάλλετε τὸν σπόγγον καὶ ἀφίνετε αὐτὸν καθ' ὅλην τὴν νύκτα ἐν τῷ ὕδατι. Τὴν πρωτὴν ὁ σπόγγος ὅα ἦναι καθαρώτατος. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ ἀνωτέρω σημειωμένη ἀναλογία τοῦ ὕδατος εἶναι ἐπαρκῆς διὰ μέτριον σπόγγον, ἀνάγκη δὲ ναυξήθῃ ἀναλόγως τοῦ μεγέθους αὐτοῦ.